

การปิดหลักสูตร

๑. เงื่อนไขในการปิดหลักสูตร

๑.๑ หลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามความต้องการ นโยบายของประเทศ นโยบายการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย

๑.๒ หลักสูตรที่ไม่เปิดสอน หรือจำนวนนักศึกษาต่ำกว่าแผนการรับจนไม่สามารถเปิดสอนได้ติดต่อกัน ๓ ปีการศึกษา

๑.๓ หลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานวิชาชีพ เช่น อาจารย์ประจำหลักสูตรไม่ครบหรือมีคุณสมบัติไม่ตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เปิดสอน

๑.๔ หลักสูตรที่ไม่สามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่นได้ หรือพัฒนาสู่ความเป็นเลิศได้ยาก

๑.๕ หลักสูตรที่มีปัญหาในการบริหารจัดการหลักสูตรในภาพรวม

๒ แนวปฏิบัติในการปิดหลักสูตร ดำเนินการดังนี้

๒.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จัดวาระการประชุมเพื่อพิจารณาการปิดหลักสูตร

๒.๒ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จัดทำรายละเอียดการปิดหลักสูตรและเสนอขอปิดหลักสูตรต่อคณะ

๒.๓ คณะพิจารณารายละเอียดการปิดหลักสูตร และจัดทำเอกสารเสนอสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนเพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ ดังเอกสารต่อไปนี้

๑) บันทึกข้อความเรียนรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เรื่อง “เสนอพิจารณารายละเอียดการปิดหลักสูตรของหลักสูตร.....”

๒) รายงานการประชุมของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร เรื่อง พิจารณารายละเอียดการปิดหลักสูตรของหลักสูตร

๓) แบบฟอร์มขอปิดหลักสูตร ที่ยังไม่มีผลการลงนามของอธิการบดี

๒.๔ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ตรวจสอบความถูกต้องของรายละเอียดการปิดหลักสูตร เช่น ปีการศึกษาสุดท้ายที่รับนักศึกษา จำนวนนักศึกษาที่ยังค้างอยู่ และแผนการดูแลนักศึกษาตกค้าง เป็นต้น เพื่อเตรียมเสนอขอปิดหลักสูตรต่อคณะกรรมการสภาวิชาและคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย

๒.๕ สำนักส่งเสริมวิชาการฯ ติดตามผลการพิจารณาอนุมัติให้ปิดหลักสูตรของสภามหาวิทยาลัย เพื่อนำเสนอต่อ สป.อว. ภายใน ๓๐ วันหลังจากได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยซึ่งเอกสารประกอบการพิจารณาของสป.อว. มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) หนังสือราชการที่แสดงถึงเหตุและผลในการปิดหลักสูตร

๒) เอกสาร “รายละเอียดการปิดหลักสูตร” พร้อมแผนการดูแลนักศึกษาตกค้างของหลักสูตรที่ขอปิดหลักสูตร

๓) สำเนามติสภามหาวิทยาลัยครั้งที่อนุมัติให้ปิดหลักสูตร

ขั้นตอนการปิดหลักสูตร

